

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:

1.Pf.20.443/2023/6.

A felperesek:

I.r. felperes I. rendű

I.r. felperes címe

II.r. felperes II. rendű

II.r. felperes címe

A felperesek képviselője:

Dr. Horváth Ügyvédi Iroda I. és II. rendű felperes képviselőjében

ügyvéd címe

Az alperes:

alperes

alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Staudt Gábor ügyvéd

ügyvéd címe

A per tárgya:

sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság:

Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

64.P.21.231/2023/7.

A fellebbezést benyújtó fél:

I. és II. rendű felperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatva arra kötelezi a felpereseket, hogy az alperes részére megítélt perköltséget a alapítványnak (cím) fizessék meg, továbbá az államnak személyenként fizessenek meg 36.000 (harminchatezer) forint kereseti illetéket.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy fizessenek meg 15 napon belül egyetemlegesen a alapítványnak (cím) 133.350 (százharmincháromezer-háromszázötven) forint másodfokú perköltséget, továbbá az államnak személyenként 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájára e határozat meghozatalának napjától számított 60 napon belül.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alfahir.hu honlapon 2023. március 14-én megjelent a „személy1-személy2 ügy: személy4 alkotmánybíróval is egyeztetett személy1” című cikk az alábbi szöveggel.

[2] „A végrehajtók korrupcióval is vádolt elnökének naplójából kiderült, hogy személy1 a NER-elit egyik kedvenc éttermébe beszélt meg találkozót személy4 alkotmánybíróval, akinek mindkét gyereke végrehajtó. Egyikük személy2 fiának cégétől bérelt irodát település3ban, éppen ott, ahol a politikus irodája is működött. A felperesi testvérek végrehajtói irodái több mint 120 millió forint profitot termeltek 2021-ben. Bár az alkotmánybíró fiát és lányát is név szerint említik a személy2–személy1-ügy nyomozati anyagában, a jelek szerint tanúként sem hallgatták ki őket - írja a 24.hu.

[3] A lap által megismert dokumentumok szerint a nyomozók részletesen elemezték a végrehajtók elnökének naplóját, amit a sofőrjeként és személyi asszisztenseként dolgozó bizalmasa vezetett, személy1 utasításai alapján. Ebből nem derült ki, hogy a étterem étterembe személy1 milyen célból beszélt meg találkozót oda személy4-gyel. Erre a 24.hu kérdésére az alkotmánybíró sem adott érdemi magyarázatot, de azt nem tagadta, hogy találkozott a végrehajtók elnökével.

[4] [kiemelt szöveg] személy4 a megkeresésre azt írta: személy1 a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar elnökeként képviselte a végrehajtói kart a jogász hivatásrendek részére rendezett számos szakmai rendezvényen, konferencián is, ahol többször én is jelen voltam, és több alkalommal találkoztam vele. Azonban határozottan visszautasítok minden olyan feltételezést, amely azt a látszatot kelti vagy keltheti, hogy a folyamatban lévő büntetőüggyel kapcsolatban bármiféle érintettségem merülhetne fel. [kiemelt szöveg vége]

[5] Mivel személy1 naplóbejegyzése nem arra utal, hogy a jogász hivatásrendek részére rendezett szakmai rendezvényről vagy konferenciáról lett volna szó, sokkal inkább személyes találkozóra utal, ezért a lap visszakérdezett, de személy4 a további kérdéseket már figyelmen kívül hagyta. Arra sem érkezett válasz, hogy a találkozó volt-e köze ahhoz, hogy személy4 fia, II.r. felperes is önálló bírósági végrehajtó lett. Vele a naplóbejegyzések alapján egyébként korábban szintén a étteremben találkozott személy1. Azonban nem csak ott, a végrehajtók elnöke és II.r. felperes már jóval utóbbi kinevezése előtt több találkozót bonyolított.

[6] II.r. felperes neve a nyomozati iratokban is előkerült, a 2020-ban alapított – előbb település1en, majd település2ön működő – végrehajtói irodájának adatait kérték le a nyomozók a cégbázisból, hasonlóan azon végrehajtókéhoz, akiket később megvádoltak. Azonban a nyomozati anyagokban nem találtak arra vonatkozó feljegyzést, hogy II.r. felperest akár csak tanúként meghallgatták volna.

[7] személy4nek nem csupán a fia, de a lánya is önálló bírósági végrehajtó. I.r. felperest 2018-ban nevezték ki végrehajtónak település3ba, oda, ahol a vád szerint a személy1-gyel korrupciós kapcsolatot kiépítő igazságügyi államtitkár, személy2 a Fidesz színeiben országgyűlési képviselő volt 2022-ig.

[8] [kiemelt szöveg] személy2 képviselői irodája ráadásul ugyanabban az ingatlanban volt település3ban, mint I.r. felperes végrehajtó irodája. A út neve úti ingatlan személy2 fia cégének tulajdona. [kiemelt szöveg vége]

[9] I.r. felperes végrehajtói irodája csaknem egy évig, 2018. augusztus és 2019. július között működött a 2015 óta a cég1 Kft. tulajdonában álló ingatlanban. Ez a cég 2020 óta személy3 kizárólagos tulajdona, de a politikus fiának akkor már évek óta komoly befolyása volt a kft.-ben, amit a személy2 ellen indult büntetőügy keretében aztán lefoglalt a Készenléti Rendőrség Nemzeti Nyomozó Iroda Vagyon-visszaszerzési Hivatala.

[10] *[kiemelt szöveg]* A felperesi testvérekről egyébként egy tisztázatlan eredetű feljegyzés is készült, amit szintén tartalmaz a személy1–személy2-ügy nyomozati anyaga. E szerint I.r. felperes szoros barátságban van személy1 szintén megvádolt feleségével, akivel együtt végeztek a egyetem, és „sülve-főve” együtt voltak a végrehajtói kar rendezvényein, így az település3i végrehajtó közvetlenül értesülhetett a kar ügyeiről. (A feljegyzés szerint felperesi az első település3i irodáját személy2től bérelte, de valójában az államtitkár fiának a cégétől.) A nyomozati feljegyzés alapján II.r. felperes is „láthatóan kiváló kapcsolatot ápolt” személy1-gyel. *[kiemelt szöveg vége]*

[11] II.r. felperes 2020-ban alapította meg a végrehajtói irodáját, és már a második évben megnégyszerezte a bevételét: míg 2020-ban alig több mint 50 millió forint bevételt produkált az iroda, 2021-ben már a 200 millió forintot súrolta az árbevétel. Ennek megfelelően a 2020-ban elért alig 20 millió forintos profit több mint 80 millióra duzzadt.

[12] Testvére, I.r. felperes ennél „szerényebb” számokat produkált. Irodája a legjobb évét zárta 2021-ben 137 milliós bevétellel, a profit pedig 44 millió forint volt. Ketten együtt tehát 120 millió forint feletti profitot hoztak össze 2021-ben.

[13] Az elmúlt évek egyik legsúlyosabb korrupciós ügyének tárgyalása februárban kezdődött el. Az ügyészség személy1re tíz, személy2re nyolc év börtönt kért beismerés esetére. Előbbire 200, utóbbira 25 millió forint pénzbüntetés kiszabását is indítványozták, továbbá mindkettőjüknel tíz év közügyektől eltiltást, a jogi végzettséghez kötött foglalkozástól végleges hatályú eltiltást kértek, valamint vagyoneklobzást a jogtalan gazdagodásuk erejéig. Az előkészítő ülésen mindketten tagadták bűnösségüket.”

[14] A felperesek helyreigazítási kérelmét az alperes nem teljesítette.

[15] Az I. és a II. rendű felperes keresetében kérte az alperes arra kötelezését, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül az alfahir.hu című internetes híroldal címlapján, jól látható helyen, saját költségén tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt:

[16] „HELYREIGAZÍTÁS:

[17] Az alfahir.hu honlapon 2023. március 14. napján »személy1-személy2-ügy: személy4 alkotmánybíróval is egyeztetett személy1-gyel címen tettünk közzé egy cikket, melyben az alábbi téves információk kerültek közlésre:

[18] -A cikkben valótlanul állítottuk, hogy »...arra sem érkezett válasz, hogy a találkozóknak volt-e köze ahhoz, hogy személy4 fia, II.r. felperes is önálló bírósági végrehajtó lett...« azt a látszatot keltheti az olvasók felé, hogy személy4 nem adott tételes cáfolást tartalmazó teljeskörű választ a hírportál által felvetett azon rágalmakra, hogy vagyoni juttatást ígért gyermekei végrehajtói pozícióhoz jutásának érdekében.

[19] - A valóságban személy4 a feltett kérdésre az alábbi írásbeli választ adta: „személy1 a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar elnökeként képviselte a végrehajtói kart a jogász hivatásrendek részére rendezett számos szakmai rendezvényen, konferencián is, ahol többször én is jelent voltam, és több alkalommal találkoztam vele. Azonban határozottan visszautasítok minden olyan feltételezést, amely azt látszatot kelti vagy keltheti, hogy a folyamatban lévő büntető ügygel kapcsolatban bármiféle érintettségem merülhetne fel.”

[20] - Állításunk, mely szerint »II.r. felperes neve a nyomozati iratokban is előkerült, a 2020-ban alapított - előbb település1en, majd település2ön működő - végrehajtói irodájának adatait lekérték a nyomozók a cégadattázból, hasonlóan azon végrehajtókéhoz, akiket később megvádoltak. Azonban a nyomozati anyagokban nem találtunk arra vonatkozó feljegyzést, hogy II.r. felperest akár csak tanúként meghallgatták volna« azt a látszatot keltheti az olvasók felé, hogy mivel a gyanúsítottakhoz hasonlóan II.r. felperes végrehajtói irodájának cégkivonatát is lekérte a cégjegyzékből a nyomozó hatóság, ő is bűncselekményt

követett el, továbbá azt sugallhatja az olvasók felé, hogy a nyomozati szakban akár hivatalos személyek is befolyásolva lehettek annak érdekében, hogy a felperesi testvérek ne kerüljenek vizsgálat alá.

[21] - A valóság ezzel szemben az, hogy a nyomozás során II.r. felperest még csak tanúként sem hallgatták meg, továbbá nem gyanúsították bűncselekmény elkövetésével. Rögzíteni kívánjuk, hogy egy köztestület tagjának találkozása a köztestület vezetőjével nem valósít meg bűncselekményt.

[22] - Állításunk, mely szerint »I.r. felperest 2018-ban nevezték ki végrehajtónak település³ba, oda, ahol a vád szerint a személy¹-gyel korrupciós kapcsolatot kiépítő igazságügyi államtitkár, személy² a Fidesz színeiben országgyűlési képviselő volt 2022-ig.« azt a látszatot keltheti, hogy I.r. felperes azért az település³i Járásbíróság illetékességi területére került kinevezésre, mert személy² itt volt országgyűlési képviselő. Ezt cikkünk alábbi megjegyzése is alá kívánta támasztani: »személy² képviselői irodája ráadásul ugyanabban az ingatlanban volt település³ban, mint I.r. felperes végrehajtói irodája. A út neve úti ingatlan személy² fia cégének tulajdona. I.r. felperes végrehajtói irodája csaknem egy évig, 2018. augusztus és 2019. július között működött a 2015. óta a cég¹ Kft. tulajdonában álló ingatlanban. Ez a cég 2020 óta személy³ kizárólagos tulajdona, de a politikus fiának akkor már évek óta komoly befolyása volt a kft.-ben ...«

[23] - A valóság ezzel szemben az, hogy 2018. augusztusában, amikor I.r. felperes az ingatlanra irodája működtetésének céljából bérleti szerződést kötött, a cég¹ Kft.-nek személy³ még sem tagja, sem ügyvezetője nem volt, így valós befolyással nem bírhatott a kft.-ben. Ezen felül I.r. felperes nem ismeri-, illetve soha nem is találkozott személy³-mal.

[24] - Valótlanul keltettük azt a látszatot - egy tisztázatlan eredetű feljegyzésre alapozva -, hogy a felperesi testvérek olyan dolgokról tudhattak, olyan információkat oszthattak meg velük a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar vonatkozásában, amelyek nem voltak nyilvánosak: »a felperesi testvérekről egyébként egy tisztázatlan eredetű feljegyzés is készült, amit szintén tartalmaz a személy¹-személy²-ügy nyomozati anyaga, mely szerint I.r. felperes szoros barátságban van személy¹ szintén megvádolt feleségével, akivel együtt végeztek a egyetem, és „sülve-főve” együtt voltak a végrehajtói kar rendezvényein, így az település³i végrehajtó közvetlenül értesülhetett a kar ügyeiről.« »I.r. felperesnek a kari dolgokról elsőkézből volt információja.«

[25] - A valóság ezzel szemben az, hogy - bár az említett személyek tényleg jó baráti viszonyt ápoltak - a felperesi testvéreknek semmilyen rálátása nem volt, sem ezen barátságból, sem más kapcsolatból kifolyólag a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar ügyeire.

[26] A valótlan tényállításokért az I. és II. rendű felperesek szíves elnézését kérjük.”

[27] A felperesek perköltséget is igényeltek az alperestől.

[28] A sajtó-helyreigazítási keresetek jogalapjaként megjelölték Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) IX. cikk (1)-(4) bekezdését és a sajtószabadság és médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. § (1) bekezdését.

[29] A sérelmezett közléseket az alábbiak szerint jelölték meg.

[30] „Arra sem érkezett válasz, hogy a találkozóknak volt-e köze ahhoz, hogy személy⁴ fia, II.r. felperes is önálló bírósági végrehajtó lett” (első).

[31] „II.r. felperes neve a nyomozati iratokban is előkerült, a 2020-ban alapított - előbb település¹en, majd település²ön működő - végrehajtói irodájának adatait lekérték a nyomozók a cégbázisból, hasonlóan azon végrehajtókéhoz, akiket később megvádoltak.

Azonban a nyomozati anyagokban nem találtunk arra vonatkozó feljegyzést, hogy II.r. felperest akár csak tanúként meghallgatták volna” (második).

[32] „I.r. felperest 2018-ban nevezték ki végrehajtónak település3ba, oda, ahol a vád szerint a személy1-gyel korrupciós kapcsolatot kiépítő igazságügyi államtitkár, személy2 a Fidesz színeiben országgyűlési képviselő volt 2022-ig”.

„személy2 képviselői irodája ráadásul ugyanabban az ingatlanban volt település3ban, mint I.r. felperes végrehajtó irodája. A út neve úti ingatlan személy2 fia cégének tulajdona. I.r. felperes végrehajtói irodája csaknem egy évig, 2018. augusztus és 2019. július között működött a 2015 óta a cég1 Kft. tulajdonában álló ingatlanban. Ez a cég 2020 óta személy3 kizárólagos tulajdona, de a politikus fiának akkor már évek óta komoly befolyása volt a kft.-ben ...” (harmadik).

[33] „A felperesi testvérekről egyébként egy tisztázatlan eredetű feljegyzés is készült, amit szintén tartalmaz a személy1-személy2-ügy nyomozati anyaga. E szerint I.r. felperes szoros barátságban van személy1 szintén megvádolt feleségével, akivel együtt végeztek a egyetem, és „sülve-főve” együtt voltak a végrehajtói kar rendezvényein, így az település3i végrehajtó közvetlenül értesülhetett a kar ügyeiről” (negyedik).

[34] Az I. rendű felperes a harmadik és negyedik, a II. rendű felperes az első, második és negyedik közlés tekintetében terjesztette elő keresetét.

[35] A felperesek jogi álláspontja szerint a cikk valós tényeket hamis színben tüntet fel.

[36] Az alperes a közérdeklődés által övezett büntető ügygel (személy1-személy2 ügy) hozta összefüggésbe őket. A cikk egyes valós tényálláselemeket túlzottan felnagyít, míg másokat elhallgat, úgy csoportosít tényeket, hogy az végső soron téves következtetésre vezessen. Hamis következtetéseket von le, feltételezéseket tényként kezel. A szöveg arra a feltevésre épít, hogy aki valaha bármilyen minőségben kapcsolatba került a jelenleg bűncselekmény elkövetésével vádolt személy1-gyel, biztosan maga is bűncselekményt követett el. A cikk egyértelműen hatásvadász, alapvetően a büntető ügytől teljes mértékben független kérdéseket taglal.

[37] A felperesek hivatkoztak arra, hogy nem közszereplők, az alperes sem ilyen minőségben, hanem magánemberként írt róluk.

[38] Az elsőként sérelmezett közlés a II. rendű felperesre vonatkozóan azt a valótlan tényt állítja, hogy a felperesek anyja nem adott választ arra a kérdésre, miszerint a végrehajtói kar elnökével lebonyolított találkozónak nem volt köze a II. rendű felperes végrehajtóvá történő kinevezéséhez. A találkozóra 2021-ben került sor, a II. rendű felperes pedig már 2020-ban végrehajtó volt.

[39] személy4 azonban a hozzá intézett kérdésre adott válaszában egyértelműen visszautasított minden olyan feltételezést, amely azt a látszatot kelti, hogy a folyamatban lévő büntető ügygel kapcsolatban bármiféle érintettsége merülhetne fel. Mivel az első közlés a II. rendű felperesre vonatkozó sérelmes állítást is magába foglal, az alkotmánybírónak feltett kérdéseknek jelentősége van. A gyanús körülményeket sejtető szövegkörnyezetben az „arra sem érkezett válasz, hogy a találkozónak volt-e köze ahhoz, hogy személy4 fia, II.r. felperes is önálló bírósági végrehajtó lett” mondat egyértelműen azt a látszatot kelti, mintha II.r. felperest azért nevezték ki, mert anyja találkozott személy1-gyel.

[40] A második sérelmezett közlés a valós tényeket elferdítve, valótlan látszatot kelt, azt sugallva, hogy a II. rendű felperesnek a bűncselekmény elkövetéséhez köze van.

[41] A nyomozás során ezzel szemben a II. rendű felperest még tanúként sem hallgatták meg. A szöveg azt a hamis látszatot kelti, hogy a nyomozási szakban annak

érdekében került sor – akár hivatalos személyek – befolyásolására, hogy II. rendű felperes ne kerüljön vizsgálat alá. A történetvezetés eredményeként az átlagolvasó egyértelműen azt feltételezi, hogy a felperesek érintettek a személy1-személy2 ügyben, mégis „megúszták” a büntetőjogi felelősségre vonást. A cikk úgy fogalmaz, mintha II. rendű felperes meghallgatása kötelező lett volna, annak elmaradását jogtalan közrehatás eredményeként találja.

[42] A harmadikként sérelmezett közlés azt a hamis látszatot kelti, hogy az I. rendű felperest azért az adott körzetbe nevezték ki végrehajtónak, mert az megegyezett a büntetőeljárásban érintett államtitkár, országgyűlési képviselő körzetével.

[43] Az a szövegrész, miszerint a bűncselekménnyel érintett államtitkár fia cégének tulajdona volt az az iroda, amelyet végrehajtói tevékenységének folytatása megkezdésekor bérbe vett, lényegtelen. Amikor a cég személy3 tulajdonába került, az I. rendű felperes már nem bérelte az ingatlant. Korábban azért választotta, mert az település3i szűk ingatlanpiacon ezt találta alkalmasnak irodája kialakítására. személy3-mal sosem találkozott, őt nem ismeri.

[44] A negyedik sérelmezett közlés a tényeket hamis színben tünteti fel. Azt a látszatot kelti, hogy a felperesek a jóbaráti viszonyra tekintettel ismerték azokat a visszasságokat, amelyek miatt a büntetőeljárás megindult.

[45] Az alperes a kereset (helyesen: keresetek) elutasítását és az I-II. rendű felperes perköltségben marasztalását indítványozta.

[46] Jogi álláspontja szerint a felperesek közhatalmat gyakorolnak, emiatt közszereplők. Munkájukkal, más közéleti szereplőkkel való kapcsolatukkal, tevékenységükkel összefüggésben alappal tarthatnak számot a közérdeklődésre. Ebben a körben a közügyek szabad megvitatásához fűződő érdeknek fokozottan érvényesülnie kell, a felperesek véleménynyilvánítási szabadsággal kapcsolatos tűrési kötelezettségének szintje magasabb.

[47] A cikk témája közérdeklődésre tart számot, valamennyi sérelmezett tartalom tényekből levont okszerű következtetés, értékítélet, vélemény, így a közlések a közügyek szabad vitatása során a véleménynyilvánítási szabadság nyújtotta magasabb szintű oltalmát élvezi. A felperesek sem vitatták a közölt tények valós tartalmát.

[48] Az alperes az első közlés tekintetében vitatta a II. rendű felperes keresetösségi jogát. Másodsorban a közölt tények valóság, közérdeklődésre számot tartó kérdésről tudósítanak, tényekből levont okszerű következtetést, véleményt tartalmaznak.

[49] A második közléssel kapcsolatban sem a sajtó-helyreigazítási kérelem, sem a kereset petituma nem tartalmaz arra vonatkozó állítást, hogy valótlan tényeket közöltek. A tényekből levont okszerű következtetés pedig nem igazítható helyre. A közölt tényekből nem vonható le olyan következtetés, hogy a II. rendű felperes biztosan bűncselekményt követett el. Nem kelti azt a hamis látszatot sem, hogy a nyomozási szakban akár hivatalos személyeket is befolyásolhattak annak érdekében, hogy felperesek ne kerüljenek vizsgálat alá. Annak a ténynek pedig, hogy a nyomozó hatóság lekérte-e a II. rendű felperes végrehajtói irodájának cégkivonatát relevanciája nincs, mivel petitumában erre a II. rendű felperes hamis tényállításaként nem hivatkozott.

[50] A harmadik sérelmezett közlés valós tényeket sorol fel, amit a felperesek sem tettek vitássá. A tényekből levont okszerű következtetés, vélemény nem lehet sajtó-helyreigazítás tárgya. Az alperes nem azt a tartalmat jelentette meg a cikkben, mint amit az I. rendű felperes tulajdonít a szövegnek. A cikk közlendőjének lényege ebben a körben egy közszereplő végrehajtó és egy szintén közszereplő korábbi államtitkár közötti viszony, amely kapcsolatot különösen érdekessé tesz az érintett államtitkár és a végrehajtói kar korábbi elnökének nyomozó hatóságok és ügyészség szerint is végrehajtói tevékenységre vonatkozó bűncselekmények elkövetésében is megnyilvánuló kapcsolata.

[51] A negyedik szövegrész ténymegállapításait a felperesek ugyancsak nem vitatták, a tényekből levont okszerű következtetés pedig nem lehet sajtó-helyreigazítás tárgya. A tényekből okszerűen levonható az a következtetés, hogy közvetlenül értesülhettek a felperesek a kar ügyeiről. Az ezzel kapcsolatos vélemény nem igazítható helyre.

[52] Az alperes a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 496. § (6) bekezdésére hivatkozva arra az álláspontra helyezkedett, hogy a kereseti kérelem bocsánatkérésre vonatkozó része alappal nem terjeszthető elő.

[53] Az elsőfokú bíróság a keresetet (helyesen: kereseteket) elutasította.

[54] Az I-II. rendű felperest az alperes javára 381.000 forint perköltség, az állam javára 36.000 forint illeték egyetemleges megfizetésére kötelezte.

[55] Határozatának indokolásában – az alkalmazott jogszabályok körében – idézte az Alaptörvény IX. cikk (1)-(2) és (4) bekezdését, a VI. cikk (1) bekezdését, majd részleteket közölt az Alkotmánybíróság szólásszabadság korlátaival kapcsolatos ítélezésének vezető döntéseiből. Idézett továbbá az Emberi Jogok Európai Bíróságának ilyen tárgyú megállapításaiból a konkrét jogvitára vonatkozó összefüggések felállítása, bármilyen relevancia megjelölése nélkül.

[56] Az írás tartalmi elemzését követően megállapította, hogy a cikk egésze közérdeklődésre számot tartó témát tárgyal. A felperesek nem közszereplők, az ügyben felmerült jogkérdés eldöntésénél azonban a közérdekű témában megszólalásnak van jelentősége.

[57] Az első közlés tekintetében a II. rendű felperesnek nincs kereshetőségi joga, mert az nem reá vonatkozik. A szövegrészlet lényegi mondanivalója szerint a cikk megjelenése előtt megkeresték a II. rendű felperes anyját annak tisztázása érdekében, hogy mi volt személyes találkozójának célja, a közlés pedig a válasz tartalmát rögzítette.

[58] A második közlésnek nem lehet olyan tartalmat tulajdonítani, hogy a II. rendű felperes érintett lehet a büntető ügyben. A hatásvadász fogalmazásnak nincs jelentősége. A szöveg által sugallt tartalom helyreigazítás tárgya nem lehet. Az elsőfokú bíróság a vonatkozó szövegrészletet tényközlésnek és a cikk egésze tartalma alapján végső soron tényekből levont értékítéletnek minősítette, amelynek helyreigazítása – a bíróság végső következtetése szerint – kizárt.

[59] A harmadik közlés értékelése körében az elsőfokú bíróság szerint a közölt tényekből okszerűen levonható az a következtetés, hogy az I. rendű felperest a személy2vel fennálló kapcsolat miatt nevezték ki ugyanabba a végrehajtói körzetbe. E következtetés levonását azonban az olvasóra bízta, maga a cikk nem közli. A közlés tényekből levont értékítélet, amely sajtó-helyreigazítás alapjául nem szolgálhat.

[60] A negyedik közlésben az alperes a közölt tényekből okszerűen azt a következtetést vonta le, hogy a felperesek személyes jó kapcsolataikra tekintettel jóval több információhoz jutottak hozzá, mint mások. Ez a vélemény a bíróság megítélése szerint hamis látszatot nem keltett, így sajtó-helyreigazítása sem rendelhető el.

[61] Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint az alperes eleget tett az Alkotmánybíróság 34/2017. (XII. 11.) AB határozatában megkövetelt gondossági feltételnek. Megkereste a felperesek anyját a cikk megjelenése előtt, két alkalommal is lehetőséget biztosítva arra, hogy álláspontját a végrehajtói kar elnökével való személyes találkozója célja tekintetében kifejtthesse. Válaszának lényegét is beszerkesztette a cikkbe.

[62] Az elsőfokú bíróság nem tulajdonított relevanciát az alkotmánybíró válasza tartalmának. Megállapította, hogy abban az érintett egyrészt a saját személyére vonatkozó hamis látszatkeltést, feltételezést utasította vissza. Másrészt a hamis látszatkeltés

visszaútasítása a közölt tényeket nem teszi meg nem történtté. A felperesek pedig a második, harmadik és negyedik közlés tekintetében hamis tényállításra nem alapítottak sajtó-helyreigazítási igényt.

[63] Összességében a sérelmezett közléseket olyan tényállításokat tartalmazó értéktételeknek minősítette, amelyek fokozott alkotmányos védelem alatt állnak, és még abban az esetben is értéktételeként bírálendók el, amennyiben tényállítási elemeket is hordoznak.

[64] Az elsőfokú bíróság a Pp. 80. § (1) bekezdése és a 83. § (1) bekezdése szerint marasztalta a pereszes felpereseket a perkölttségben. Az alperes jogi képviselőjének munkadíját a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján állapította meg. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés f) pontja figyelembevételével rendelkezett az illeték viseléséről.

[65] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen mindkét felperes fellebbezett.

[66] Jogorvoslati kérelmükben elsődlegesen az ítélet keresetük szerinti tartalommal történő megváltoztatását és az alperes első- és másodfokú perkölttségben marasztalását kérték.

[67] Másodlagos fellebbezési kérelmük az alperes részére megítélt bruttó 381.000 forint összegű perkölttség mérséklését célozta.

[68] Az elsőfokú döntés álláspontjuk szerint sérti az Smtv. 12. § (1) bekezdését.

[69] A cikk kifejezőmódjával, különböző időben történt események összemérésével, információk elhallgatásával és a korrupciógyanús kontextus felépítésével megpróbálja azt a látszatot kelteni, hogy a felperesek különböző szálakon kapcsolódtak a korrupciós bűncselekmények elkövetésével vádolt személyhez vagy személyhez. A személyi összefonódást az elsőfokú bíróság is tényként rögzítette ítéletében.

[70] Az első közlés tekintetében a fogalmazásmód egyike azoknak az eszközöknek, amellyel az alperes azt az egyértelmű látszatot kelti, hogy felperesek bűncselekményt követtek el.

[71] A személyi alkotmánybíró megkeresése alapján írt mondatok a cikkben egyértelműen a II. rendű felperesre vonatkozó, sérelmes állítást tartalmaznak, így a hozzá intézett kérdéseknek a jelen perben is van jelentősége.

[72] A másodikként sérelmezett mondat félrevezető, azt a látszatot kelti, hogy a II. rendű felperes bűncselekményt követett el. Az ítélet indokolása [73] bekezdésében hivatkozott kúriai döntés jogi indokai nem kapcsolhatóak a perbeli jogvitához. Az elsőfokú bíróság érvelése következtelen is, mert előbb megállapította, hogy a sérelmezett közlésben a szerző a tényekből semmilyen következtetést nem vont le, még csak véleményt sem fogalmazott meg, majd úgy foglalt állást, hogy a „közlést tényközlésnek és a cikk egésze tartalma alapján végső soron tényekből levont értéktételeknek tekintette a fentiek figyelembevételével, ami [...]nem szolgálhat”.

[73] Az elsőfokú bíróság által a való tények hamis színben feltüntetésével kapcsolatban idézett értelmezés („általánosságban a tények hamis színben való feltüntetését jelenti a való tények olyan formában történő csoportosítása, melyek együttesen megtévesztésre alkalmasak. Hamis színben való feltüntetés eredményezhet a tények egy részének bemutatása, más részének pedig elhallgatása”) alapján a tények hamis színben feltüntetését meg kellett volna állapítani. Az alperes ugyanis szándékosan olyan szöveggörnyezetbe helyezte a tényeket, amellyel azt a látszatot keltette, hogy II. rendű felperest a kapcsolatai miatt nevezték ki végrehajtnak, ennek ellenére „megúsza” a büntetőjogi felelősségre vonást.

[74] A harmadik közlés első mondata tényszerű, egyértelműen hatásvadász, nyereségre törekvő azonban az a fogalmazásmód, hogy alperes összekötötte az I. rendű felperes kinevezését a „korruptiók kapcsolatát kiépítő igazságügyi államtitkárral”. A cikk elolvasása azt a meggyőződést alakítja ki az olvasóban, hogy az I. rendű felperes több szálon kötődik személyekhez és a korruptiók botrányhoz. A cikk összességében úgy csoportosít tényállításokat, illetve úgy mos össze időbeli eseményeket, hogy az egyértelmű mondanivalója végső soron ez, sőt, ezt a bíróság is megállapította az indokolás [65] bekezdésében.

[75] A sajtó egyértelmű választ kapott a felperesek anyjától a felperesek végrehajtói tevékenységével kapcsolatban, a kérdés azonban azért is értelmezhetetlen, mert a találkozót 2021-ben történt, míg az I. rendű felperes végrehajtói kinevezése 2018-ban, a II. rendű felperesé 2020-ban. A jóval később megtartott találkozót célja valószínűsíthetően nem a kinevezések feletti nosztalgizálás volt, az pedig fogalmilag kizárt, hogy egy 2018-as kinevezést 2021-ben egyeztettek volna le, az alperes mégis ebben a hamis színben tüntette fel azt a valós tény, hogy az I. rendű felperest végrehajtnak nevezték ki.

[76] A közlés második mondata is összemossa az események időrendjét. Az indokolás [74] bekezdésében foglaltak szerint a közölt tényekből okszerűen el lehet jutni arra a véleményre értéktételre), hogy a politikussal való kapcsolat miatt kaphatott kinevezést az I. rendű felperes a vonatkozó végrehajtói körzetbe. Ezzel kapcsolatban az elsőfokú bíróság a második közlés során is kimutatható logikai hibát vétett és indokolásában következtelen volt.

[77] A sajtó-helyreigazítás alapját jelen esetben nem az olvasóban kialakuló vélemény adja, hanem maga a szöveg, ami végső soron azért juttatja az olvasót valótlan következtetésre, mert a tényeket az alperes hamis színben tüntette fel, azokat úgy csoportosította, hogy félrevezető legyen.

[78] Az elsőfokú bíróság a negyediként sérelmezett szövegrészben a „közvetlenül értesülhetett a kar ügyeiről” kifejezést helytelenül minősítette az alperes értéktételének. A kifejezés eredetileg nem az alperestől származik, hanem az állítólagos nyomozási iratokból. Ilyen iratot az alperes nem tudott bizonyítékként bemutatni.

[79] A véleménynyilvánítás szabadsága nem nyújt védelmet az olyan közlések számára, amelyek célja a pusztán megalázás, a bántó vagy sértő kifejezések használata, vagy más jogsérelem okozása. Helytelenül érvelt azzal az elsőfokú bíróság, hogy mivel a cikk nem öncélú támadásokat fogalmaz meg, a sérelmezett mondatok nem értékelhetők jogsérelem okozó kijelentéseként. Az indokolásban felhívott kúriai ítélet (Pfv.IV.21.486/2021/4.) tényállása szerint a cikk témája egy parlamenti képviselő képviselőként végzett munkájának bírálata volt, aki egyben értelemszerűen közszereplő is. A jelen perbeli írás azonban nem felperesek végrehajtói munkáját elemzi, munkájukról nem formál véleményt és arra sincs tekintettel, hogy a felperesek nem közszereplők. A fellebbezők szerint a cikk kizárólag tényállításokat tartalmaz és nem a közügyekről szól. Nem minősül közügynek a felperesek vonatkozásában az alkotmánybíró anyjuk és személyi találkozója.

[80] A felperesek kérték a fellebbezési szakban csatolt első- és másodfokú ítélet (Szegedi Törvényszék 13.P.20.086/2023/8., Szegedi Ítéltábla Pf.III.20.214/2023/4.) tartalmának – különösen a jogi indokolásának – figyelembevételét.

[81] A perköltség mérséklésére irányuló másodlagos fellebbezési kérelmet azzal indokolták, hogy a hasonló ténybeli- és jogi alapon általuk indított perben a Fővárosi Törvényszék 65.P.21.242/2023/6. számú ítéletében 105.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte őket. Ennek alapján az alperes perköltség-igényét eltúlzottnak tartották.

[82] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását és a felperesek másodfokú perköltségben marasztalását indítványozta.

[83] Elsőként arra hivatkozott, hogy a felperesek elmulasztották a gyakorolni kért felülbírálati jogkör megjelölését.

[84] Az önálló bírósági végrehajtó, közhatalmat gyakorló felperesek megítélése szerint közszereplőnek minősülnek. A tényállítások valós voltát nem vitatták, azokkal kapcsolatos helyreigazítási kérelmet nem terjesztettek elő. A keresetekben megjelölt kijelentések a véleménynyilvánítás körébe tartoznak. Az alperes egyetértett az elsőfokú bíróság döntésével és annak jogi indokaival is.

[85] A felperesek sem a helyreigazítási közleményükben, sem a keresetükben nem hivatkoztak valótlan tényállításra, ezért azt utóbb, a fellebbezési szakban már nem tehetik meg.

[86] Az alperes az elsőfokú eljárásban vitatta a helyreigazítást tartalmazó e-mail kézbesítésének tényét, a felperesek pedig nem bizonyították, hogy a helyreigazítási kérelmet elektronikus aláírással ellátott elektronikus dokumentumként megküldték az alperesnek. Ezért a keresetet el kellett volna utasítani, hiszen a felperesek nem bizonyították a Pp. 495. § (1) bekezdésében szereplő határidő megtartását.

[87] Az elsőfokú bíróság a perköltséget a jogszabályoknak megfelelően állapította meg, annak mérséklése nem indokolt. Önmagában a felperesek hivatkozása alapján, a másik ügy releváns adatainak ismerete nélkül az összeg nem csökkenthető.

[88] Az alperes a másodfokú perköltséget az Ükr. 2. § (1) bekezdése a) pontja alapján – a fellebbezés elolvasása és értelmezése: 1,5 óra; fellebbezési ellenkérelem megírása: 4 óra; összesen 5,5 óra alapulvételével – a csatolt megbízási szerződés szerinti 30.000 forint + áfa megbízási díjjal számolva összesen 165.000 forint + áfa összegben határozta meg és kiadója javára kérte teljesíteni rendelni.

[89] A fellebbezések alaptalanok.

[90] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelmekre tekintettel – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján – az ügy érdemében döntött. A felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdésének megfelelően a fellebbezési kérelmek és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között gyakorolta. Az elsőfokú ítéletet a felperesek fellebbezésükben teljes terjedelmében támadták, annak jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt.

[91] A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között a másodfokú bíróságnak abban kellett állást foglalnia, hogy az alperes a cikkben hamis színben tüntette-e fel a valóságot megjelölt tényeket, továbbá a II. rendű felperes az első sérelmezett közlés vonatkozásában rendelkezik-e keresetösségi joggal.

[92] A [86] bekezdés szerinti érvek figyelembevételére – erre irányuló fellebbezés hiányában – nem volt jogi lehetőség.

[93] Az elsőfokú bíróság által is felhívott Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján a sajtóban megjelenő tartalmak értékelésénél azt kell kiindulópontnak tekinteni, hogy a felperest ért sérelem valótlan vagy a valóságot hamis színben feltüntető tény állításával, híresztelésével valósulhat meg. Nem lehet ugyanakkor sajtó-helyreigazítás alapja véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat. Ezek vonatkozásában legfeljebb az vizsgálható, hogy a közléseknek van-e valós ténybeli alapjuk.

[94] Az ügy eldöntése szempontjából jelentősége van annak, hogy a kifogásolt közlések milyen szöveggörnyezetben találhatóak, és az írás tartalma a közügyek megvitatásához kapcsolódik-e. A másodfokú bíróság azzal kapcsolatban, hogy a közéleti közlésekhez fokozottabb alaptörvényi védelem kapcsolódik az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) AB határozata Indokolásának [39] bekezdésére, a tényállítások és értéktételek

megkülönböztetése tekintetében a 7/2014. (III. 7.) AB határozat Indokolásának [49] bekezdésére, és a közügyek esetén a véleménysszabadság gyakorlásának határaival kapcsolatban a 13/2014. (IV. 18.) AB határozat Indokolásának [40] bekezdésére utal.

[95] Az Alkotmánybíróság a 23/2019. (VII. 18.) AB határozatában kifejtette, hogy a médiaszolgáltató alkotmányos jogát gyakorolva szabadon tudósíthat a közérdeklődésre számot tartó eseményekről. E szabadsága kiterjed annak meghatározására is, hogy mely eseményekről milyen részletességgel és tartalommal ad tájékoztatást. Amennyiben a sajtószabadság gyakorlása sérti más alapjogát vagy valamilyen alkotmányos célt, akkor arról kell döntenie, hogy a konkrét esetben a sajtószabadság gyakorlásának vagy az azt korlátozó célnak kell-e inkább teret engednie {Indokolás [19]}.

[96] A perbeli cikk a személy1-személy2 ügygel összefüggésben beszámol arról, hogy a nyomozási iratokból az derült ki, hogy személy1nek személy4 alkotmánybíróval volt megbeszélte találkozója a helységeknél működő étterem étteremben 2021-ben. A 24.hu (sajtószerve útján) kérdéseket intézett az alkotmánybíróhoz a találkozó tényével és annak céljával kapcsolatban, tudakolva azt is, hogy a találkozó volt-e köze ahhoz, hogy a fia, II.r. felperes is önálló bírósági végrehajtó lett. Megjegyzi, hogy II.r. felperes – a naplóbejegyzések alapján – korábban szintén a étteremben találkozott személy1-gyel, illetve már a kinevezése előtt máshol is több találkozót bonyolított a végrehajtók elnökével.

[97] A cikk ezután közli, hogy mindkét felperes önálló bírósági végrehajtó. Az I. rendű felperest 2018-ban nevezték ki végrehajtónak település3ba, abba a körzetbe, ahol a vád szerint a személy1-gyel korrupciós kapcsolatot kiépítő igazságügyi államtitkár, személy2 a Fidesz színeiben országgyűlési képviselő volt 2022-ig. személy2 képviselői irodája ráadásul ugyanabban az ingatlanban volt település3ban, mint az I. rendű felperes végrehajtó irodája. Az írás – a 24.hu-t forrásként megjelölve – azt is közli, hogy az ingatlan személy2 fia cégének tulajdona. Az I. rendű felperes egy évig bérelte a 2015 óta a cég1 Kft. tulajdonában álló ingatlant, a cég 2020 óta személy3 kizárólagos tulajdona, de a politikus fiának már évek óta komoly befolyása volt a kft.-ben.

[98] A jogkérdések megítélésénél – amint azt az elsőfokú bíróság helyesen figyelembe vette – abból kell kiindulni, hogy a cikk közérdekű témában megszólalásnak minősül. A felperesek végrehajtóként közhatalmat gyakorolnak, önmagában ezért azonban még nem közszereplők. Az írás ugyanakkor az utóbbi időszak jelentős közéleti témájává vált, ún. „személy1-személy2 ügygel” foglalkozik, amelyben felmerült, hogy a korrupció a végrehajtói kinevezéseket is érintette. Ehhez kapcsolódóan ír a felperesekről és arról, milyen módon kötődnek személy1hez és személy2höz.

[99] A sajtó érdeklődését ezek a tények felkelthetik, a korrupció témájára vonatkozó társadalmi vita keretében a nyilvánosság elé tárhatóak a sajtó által megismert tények. Ez nem tehető függővé attól, hogy a felperesek a büntető ügynek érintettjei-e vagy sem. Tekintettel arra, hogy a sajtóközlemény a felperesekkel kapcsolatban közérdekű témában nyilvánul meg, a felpereseket a rájuk vonatkozó közlések tekintetében – közszereplői minősítés nélkül is – fokozottabb tűrési kötelezettség terheli.

[100] A sajtó-helyreigazítási igény elbírálásánál meghatározó jelentőségű az előzetes kérelemben, illetve a keresetlevélben megjelölt helyreigazítás szövege. A sajtó-helyreigazítási igény alapossága ugyanis csak annak keretei között vizsgálható. Az előzetes kérelemben foglaltaknál kevesebb a keresetben helyreigazításként kérhető, annak tartalmi megváltoztatására, illetve bővítésére azonban a perben nem kerülhet sor. A jelen ügyben az előzetes és a keresetlevelekben meghatározott helyreigazítási kérelem megegyezett. Ezért az elsőfokú bíróság helyesen vizsgálta annak tartalmi kérdéseit a tekintetben, hogy a felperesek valótlan tényállításra vagy valós tény hamis színben feltüntetésére vonatkozó kérelmet terjesztettek-e elő.

[101] Az elsőként sérelmezett közléssel kapcsolatban a II. rendű felperes – a perfelvételi tárgyaláson helyreigazítási kérelmét pontosítva – valótlan tényállításra hivatkozva kért jogvédelmet. Az elsőfokú bíróság a szöveg tartalmi elemzése alapján arra következtetett, hogy a II. rendű felperesnek a közöltek vonatkozásában nincs aktív perbeli legitimációja.

[102] A vizsgálandó mondat („Arra sem érkezett válasz, hogy a találkozóknak volt-e köze ahhoz, hogy személy⁴ fia, II.r. felperes is önálló bírósági végrehajtó lett”) ténybeli alapja az, hogy az alkotmánybíró a 24.hu újságírója által hozzá intézett megkeresésben foglalt négy konkrét kérdést nem külön-külön és részletesen, hanem átfogóan válaszolta meg. Nyilatkozatot tett a személy¹-gyel való találkozásainak körülményeit (idejét és az egyes alkalmak alapjául szolgáló eseményt) illetően és visszautasította a büntetőüggyel érintettségére vonatkozó feltételezéseket. Ezt a választ értékelte a sajtószerv úgy, hogy az e-mailben szereplő negyedik kérdés („A kapcsolattartásnak van-e köze ahhoz, hogy fia, II.r. felperes is végrehajtó lett személy¹ vezetése idején, akit szintén tanúként hallgattak ki a bűnügy nyomozása során?”) megválaszolása elmaradt. A vonatkozó szövegrészlet egyértelműen a II. rendű felperes végrehajtói kinevezésének okát firtató kérdés.

[103] A felek különbözőképpen értékelték az alkotmánybíró által szolgáltatott információkat, és a II. rendű felperes valójában azt kérte, hogy a bíróság ítélje teljeskörűnek a választ, amely arra is kiterjedt, hogy az alkotmánybíró találkozójának nem volt köze a II. rendű felperes kinevezéséhez. Ez a megállapítás a valós tényen (a válaszadás megtörténtén) belüli értékelés eredménye lehet. A sajtót megillető tartalomszerkesztői szabadság körébe tartozik ugyanis, hogy a rendelkezésre álló valós információt a sajtó hogyan értékeli, abból milyen következtetéseket von le. A II. rendű felperes által sérelmezett tartalom annak szöveggörnyezetében egyértelműen arra vonatkozik, hogy az alkotmánybíró – elszakadva a megkeresésben foglalt négy kérdéstől – csak általánosságban válaszolt az újságírónak, a konkrét kérdésre azonban nem adott egyértelmű választ. A II. rendű felperest azonban sajtóhelyreigazítás címén az a jog illeti meg, hogy a bíróságtól a reá vonatkozó tényállítás helyreigazításának elrendelését kérje. E kereseti kérelme tehát azért nem teljesíthető, mert a sérelmezett rész nem reá, hanem az alkotmánybíró cselekvőségére vonatkozik, annak alperes által adott értékelését kifogásolja.

[104] A másodikként sérelmezett szövegrészlet tartalmi értékelésével sem lehet arra következtetni, hogy a II. rendű felperes bűncselekményt követett el, illetve, hogy más személy befolyásolásával érte el, hogy ne vonják büntetőeljárás hatálya alá. A rendelkezésre álló tények alapján a sajtóközlemény a büntetőeljárással érintett, közhatalmat gyakorló személyek kapcsolatrendszerét mutatja be.

[105] A Kúria szerint ugyan „a sajtószabadság érvényesülésének fontos része az, hogy a sajtó számára adott legyen annak lehetősége, hogy a tudomására jutott tényekből, adatokból következtetéseket vonjon le és erről kifejtse véleményét” (a Kúria Pfv.IV.20.849/2020/4. számú ítélete). Az írás azonban olvasóra bízza a tényekhez kapcsolódó, a II. rendű felperesre nézve akár negatív következtetés levonását, azonban az írásban megjelenő való tények közlése nem feleltethető meg a való tények hamis színben feltüntetésének.

[106] A II. rendű felperes alappal mutatott rá az elsőfokú bíróság következtelen érvelésére. A bíróság ugyanis előbb megállapította, hogy a sérelmezett közlés nem tartalmaz következtetést, majd úgy foglalt állást, hogy az „végső soron tényekből levont értékítélet”. Ennek azonban azért nincs jelentősége, mert az írás megjelölt része való tényeket (a II. rendű felperes neve az ügyben előkerült, irodájának adatait a nyomozó hatóság a cégnyilvántartásból beszerezte, tanúként sem hallgatták meg) hamis színben – sem azok csoportosításával, sem bizonyos tények elhallgatásával – nem tüntet fel. A II. rendű felperes által e körben kiemelt szövegrészletekben a cikk írója nem állítja, és szövegösszefüggésükben vizsgálva sem közvetíti az átlagosan tájékozott olvasóknak, hogy a II. rendű felperes

bűncselekményt követett el, illetve, hogy hivatalos személyek befolyásolása révén került el a vizsgálatot. Megmarad a tényközlés szintjén és e való tényeket nem tünteti fel hamis színben, a kereset erre vonatkozó része tehát ugyancsak alaptalan.

[107] Az I. rendű felperes szerint a harmadikként sérelmezett közlés azt a látszatot keltheti, hogy őt azért nevezték ki az település³i Járásbíróság illetékességi területére, mert személy² ott volt országgyűlési képviselő. További állításokat is megjelölt, amelyek szerinte ezt a látszatot erősítik.

[108] A bíróságnak ennek megfelelően azt kellett vizsgálnia, hogy a kifogásolt kijelentések az előbbi, hamis látszatot keltik-e. A sajtóhír támadott részeinek azonban – az I. rendű felperes érvelésével szemben – nem lehet az I. rendű felperes által meghatározott tartalmat tulajdonítani, elsősorban azért, mert a hír szerzője nem állított fel oksági kapcsolatot az I. rendű felperes kinevezésének körülményei (ideje és hatásköre), valamint személy² képviselői működése között. Az írás való tényeket közölt, de azok alapján még összefüggéseket sem állított fel, a következtetések levonását az olvasóra bízta. Kétségtelenül rávilágított az I. rendű felperes illetékességi területének és az országgyűlési képviselő körzetének azonosságára, valamint a képviselő és az I. rendű felperes hivatali irodájának egy ingatlanon belüli jellemzőjére, de a szövegben nem teremtett köztük logikai összefüggést.

[109] Hamis színben feltüntetni – az Smtv. 12. § (1) bekezdésének megfogalmazásából is kitűnően való tényeket lehet. A való tények hamis színben feltüntetése azt jelenti, hogy az – egyébként való – tényeket a valóság egészéből kiragadva, téves következtetés levonására vezető módon kiemelve, csoportosítva, csak részben közlik, vagy a való tényekről olyan formában számolnak be, ami által azok adott személyre vonatkozó eredeti jelentéstartalma elvész, vagy hátrányosan változik meg, félreérthetővé válik.

[110] A hamis színben feltüntetés tehát olyan kommunikációs módot jelent, amely során a megszólaló egy vagy több való tényt olyan módon közöl, aminek eredményeként a befogadó személyt valótlan információhoz juttatja. Megvalósulhat való tények elhallgatásával, a való tények önkényes kiválasztásával és tartalmi szempontból fogytékos közzétételével is, amely miatt a közölt tartalom téves következtetés levonására ad alapot. Nem feleltethető meg azonban ennek a közölt való tényekkel kapcsolatos olyan sejtetés, sugalmazás, feltételezés, amelyet az olvasó egyértelműen a közlő személy bizonytalan vélekedéseként azonosít. Az ilyen közlés mindaddig a véleménynyilvánítási szabadság védett tartományában marad, amíg a kommunikációs tartalom (a való tények együttese) nem közvetít valótlan információt.

[111] Ha az alapul szolgáló tény is valótlan, annak hamis színben feltüntetése nem értelmezhető, hiszen ebben az esetben már az egyébként is valótlan állítás értelme, adott személyre vonatkoztatható jelentéstartalma változhat, ami sajtó-helyreigazítási perben a valótlan tényállítás helyreigazításával orvosolható.

[112] Az előbbiekhöz képest a sajtóközlemény való tényeket hamis színben – sem azok csoportosításával, sem bizonyos tények elhallgatásával – nem tüntetett fel. Az I. rendű felperes által e körben kiemelt szövegrészek szövegösszefüggésükben vizsgálva nem közvetítik az átlagosan tájékozott olvasóknak az I. rendű felperes által állított tartalmat. Az írás az olvasóra bízta a tényekhez kapcsolódó, az I. rendű felperesre nézve akár negatív következtetés levonását. Az írásban megjelenített való tények értékelése azonban nem jelenti a való tények hamis színben feltüntetését.

[113] Az elsőfokú bíróság a negyedik sérelmezett közléssel kapcsolatos jogi értékelést is helyesen végezte el. A sérelmesként megjelölt részlet („közvetlenül értesülhetett a kar ügyeiről”) ugyan csak az I. rendű felperesre vonatkozik, a II. rendű felperes e tekintetben nem érintett, és ezt a tény az elsőfokú bíróság az ítélet indoklásában foglaltak szerint nem

értékelt ügylegitimációs hiányként. Ennek azonban azért nincs jelentősége, mert a szövegrész tartalma való tényekből levont következtetés, értékítélet, amelynek helyreigazítása nem rendelhető el.

[114] A felperesek következetlenül érveltek azzal, hogy az alperesnek a nyomozás során keletkezett iratnak („tisztázatlan eredetű feljegyzés”) a közölt adatok büntetőeljárásból származó voltát és tartalmát bizonyítania kellett volna. Jelentősége van azonban annak, hogy a felperesek mind az előzetes eljárás során megküldött helyreigazítási kérelemben, mind a keresetlevelükben hamis látszatkeltésre hivatkoztak. A Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiuma által elfogadott, PK 14. számú állásfoglalás I. pontja alapján kialakult és a Kúria számos eseti döntésében megjelenített jogértelmezés szerint a sajtóközlemény kifogásolt tényállításának valóságát a sajtószerző köteles bizonyítani. E bizonyítási kötelezettség ugyanakkor csak abban az esetben terheli, ha a felperes vitatja a közölt tényállítás valóságát, vagyis valótlan tényállítás helyreigazítását kéri. A jelen ügyben azonban a felperesek az előzetes kérelemben és a keresetlevelében nem a velük kapcsolatban közölt állítások valótlanosságára hivatkoztak, hanem való tények hamis színben feltüntetését sérelmezték. Ez pedig fogalmilag kizárta a felperes ténybizonyítási kötelezettségét.

[115] A felperesek valamennyi kereseti kérelme alaptalannak bizonyult, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a per főtárgya tekintetében a Pp. 383. § (2) bekezdés alapján helybenhagyta.

[116] A Szegedi Törvényszék és a Szegedi Ítéltábla által elbírált ügyben kifejtettek a Fővárosi Ítéltáblát nem kötik. Az e határozatokban foglalt megállapításoknak a jelen ügyben jogi jelentősége nincs, mert a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 32. § (1) bekezdés b) pontjának és a Pp. 346. § (5) bekezdésének egybevetett értelmezéséből következően, a bíróságok számára a Kúria közzétett határozatai szolgálnak a joggyakorlat irányítójául. A „Kúria közzétett határozata” pedig azt a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatot jelenti, amelyet a Bszi. 41/B. § (1) bekezdése alapján a Kúria 2012. január 1-je után hozott, és a Bírósági Határozatok Gyűjteményében is közzétett. A Pp. 346. § (5) bekezdéséből következően a bíróságnak az e döntésektől – és nem az alsóbb fokú bíróságok konkrét döntéseitől – való eltérést kell ítéletében megindokolnia.

[117] A perköltség leszállítására vonatkozó fellebbezés szerint a felperesek annak figyelembevételét kérték, hogy hasonló ténybeli és jogi alapon indult ügyben a bíróság 105.000 forint elsőfokú perköltség megfizetésére kötelezte őket, ezért a jelen ügyben felszámított elsőfokú perköltség összege eltűzött. A felperesek peres tapasztalatainak nem lehet ilyen mértékű jelentőséget tulajdonítani, a jelen ügyben – amint arra az alperes helyesen utalt – az egyedi körülményeknek van döntő szerepe. Az alperes által felszámított és az elsőfokú bíróság által megfelelőnek elfogadott munkadíj összege nem kirívóan magas, az illeszkedik a professzionális jogi képviselőt ellátó ügyvédi irodák szokásos díjazásához. Ezért az ítéltábla a másodlagos fellebbezési kérelmet is alaptalannak tartotta.

[118] Nem értett egyet a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak a perköltség kötelezettjének meghatározására vonatkozó döntésével. A Pp. 499. §-a egyértelmű rendelkezést tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a perköltség fizetésére kit kell kötelezni. Ennek alapján az ítélet részben megváltoztatásával a felpereseket az alperes üzemeltetőjének minősülő alapítványnak teljesítendő perköltség megfizetésére kötelezte.

[119] Ugyancsak tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság a felmerült kereseti illeték összegét. A felperesek a Pp. 37. § c) pontja szerint célszerű pertársaságot alkotnak, így az eljárási illetéket személyenként, önálló kereseteik alapján kell megfizetniük az államnak.

[120] A Pp. 364. § utaló rendelkezése szerint irányadó 81. § (1), (2) és (5) bekezdése, a 83. § (1) bekezdése és a 499. § (1) bekezdése alapján a sikertelenül fellebbező felpereseket egyetemlegesen kötelezte a hírportál üzemeltetője részére az alperes jogi képviselőjének munkadíjából álló másodfokú perköltség megfizetésére. Annak mértékét az alperes felszámításától részben eltérve határozta meg az Ükr. 2. § (2) bekezdése alapján. A fellebbezési ellenkérelem elkészítéséhez a másodfokú bíróság megítélése szerint két munkaóra időtartam volt szükséges, figyelemmel arra, hogy a négy és fél oldal terjedelmű beadvány jelentős részben az elsőfokú ítélet részleteit és az alperes azzal egyetértő álláspontját közli és az elsőfokú eljárásban szóban és írásban is már kifejtett jogi érveket tartalmazza, illetve azokra utal vissza.

[121] A tárgyi illetékfeljegyzési jogra tekintettel meg nem fizetett, személyenként 48.000 forint fellebbezési illeték megtérítésére is a pervesztes felpereseket kötelezte a másodfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése és a 102. § (1) bekezdése alapján, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontjára, a 42. § (1) bekezdés a) pontjára, a 46. § (1) bekezdésére és a 62. § (1) bekezdés f) pontjára tekintettel.

[122] Az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény 70. §-ával megállapított Itv. 78. §-ának (4) bekezdése alapján a fizetendő illeték a bírósági határozat jogerőre emelkedésétől – a jelen esetben az ítéltáblai határozat meghozatalának napjától – számított 60. napon esedékes a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára.

[123] A másodfokú bíróság tájékoztatja a felpereseket, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni. Amennyiben a fél az illeték megfizetésére történő felhívásnak önként nem tesz eleget a megjelölt határidőben, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

Budapest, 2023. november 3.

Dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró

Dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró